

Program:

Willem de Fesch (1687–1761):

Sonáta pro violoncello | *op. XIII/4*

Largo, Allemande – Allegro, Minuetto I + II

Johann Sebastian Bach (1685–1750):

Preludium a fuga a moll | *BWV 543*

Johann Sebastian Bach (1685–1750):

Allemande | *ze Suity č. 6 D dur, BWV 1012*

František Musil (1852–1908):

Sonata Solemnis

Allegro, Andante (Canon), Fuga

Antonín Dvořák (1841–1904):

Klid lesa | *op. 68/5, B173*

Miloslav Kabeláč (1908–1979):

Fantasie d moll

Max Bruch (1838–1920):

Kol Nidrei | *op. 47*

Willem de Fesch (1687–1761) byl virtuózní barokní holandský houslista a skladatel. De Fesch působil v letech 1710 až 1725 v Amsterdamu. V letech 1725 až 1731 sloužil jako kapellmeister v antverpské katedrále. Poté se přestěhoval do Londýna, kde koncertoval a hrál na housle mimo jiné i v Händelově orchestru. V letech 1748 a 1749 dirigoval v Marylebone Gardens. Jeho tvorbu ovlivnil zejména A. Vivaldi a G. F. Händel. Mezi jeho nejvýznamnější díla patří oratoria *Judith* (1732) a *Joseph* (1746), dále komponoval komorní dueta, sólové a triové sonáty, koncerty atd. *Sonáta pro violoncello a continuo* op. 13, kterou dnes uslyšíme, patří k jeho posledním dílům, vznikla v roce 1750.

Preludium a fuga a moll BWV 543 patří mezi velké varhanní skladby **Johanna Sebastiana Bacha** (1685–1750). Autor ji napsal někdy během svého působení na dvoře vévody Saxe-Weimar, tedy v letech (1708–1713). Existují dvě verze preludia, z nichž starší je kratší než ta mladší. Verze fugy jsou v obou případech totožné. Téma fugy

převzal Bach z *Varhanního koncertu a moll* BWV 593, který je přepracováním Vivaldiho *Koncertu pro dvoje housle* (op. 3, č. 8, RV 522). Skladba se dočkala mnoha pozdějších přepracování, mezi nejznámější patří úpravy pro klavír F. Liszta a M. Regera.

Šest suit pro violoncello BWV 1007–1012 Johanna Sebastiana Bacha, patří mezi nejznámější a nejčastěji uváděné sólové skladby, které byly kdy pro violoncello napsány. S největší pravděpodobností je Bach složil v období 1717–1723, kdy působil jako kapellmeister v Köthenu. Vzhledem k technické náročnosti díla, etudovému charakteru a obtížnosti při interpretaci byly suity pro violoncello v moderní době málo známé a jen zřídka veřejně provozované. Až na počátku 20. století je kompletně nahrál Pablo Casals (1876–1973), čímž odstartoval jejich novodobou popularitu. Každá z šesti suit je složena z šesti vět: Předehra, Allemande, Courante, Sarabande, Galanteries a Gigue. Dnes uslyšíme druhou větu Allemande z šesté suity v radostné tónině D dur.

František Musil (1852–1908) byl český hudební skladatel, varhaník a hudební pedagog z období romantismu. Varhany studoval v Praze na Varhannické škole u Františka Skuherského. Na jeho přímluvu se stal varhaníkem nejprve v kostele sv. Haštala a poté krátce i v katedrále sv. Víta. V roce 1870 byl jmenován dómským varhaníkem v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně, kde se později stal také ředitelem kůru. Vedle Leoše Janáčka se stal nejvýraznější postavou brněnského hudebního života. Vynikal jako skvělý varhanní improvizátor a znalec umění kontrapunktu a fugy. Třívětá *Sonáta solemnis* je Musilovo nejrozsáhlejší a nejhranější varhanní dílo. První věta v sonátové formě přináší po dramatické introdukci temperamentní téma, které prudce kontrastuje s vedlejším zpěvným tématem. Druhá věta formou kánonu uklidňuje předchozí napětí svou lyričností a závěrečná fuga představuje autorovy kontrapunktické dovednosti v romantickém hávu.

V roce 1891, před svým odjezdem do Spojených států, upravil **Antonín Dvořák** (1841–1904) pro příležitost koncertního turné pátou část ze svého staršího čtyřručního klavírního cyklu *Ze Šumavy* pro violoncello a klavír. Jedná se o drobnou skladbičku vážné nálady s názvem *Klid*, někdy uváděnou také pod názvem *Klid lesa*. Autor o dva roky později klavírní doprovod instrumentoval pro malý orchestr.

Miloslav Kabeláč (1908–1979) byl český hudební skladatel a pedagog. Vystudoval ČVUT a teprve pak nastoupil v roce 1928 na Státní konservatoř v Praze, kde absolvoval v oborech skladba, dirigování a klavír. Dlouhá léta působil v Československém rozhlasu, v letech 1958–1962 učil na Státní konzervatoři v Praze a poté už se věnoval jen skladatelské činnosti. Patří k nejvýraznějším českým skladatelským osobnostem 20. století. Vynikal originální kompoziční technikou a závažností svého díla. Varhanní *Fantasie d moll* je virtuózní expresivní skladba, jejíž strhující krajní části jsou vyváženy až strnulým klidem střední plochy. Skladatel mistrně pracuje s monumentálním zvukem varhan i jejich technickými možnostmi včetně náročné manuálové i pedálové techniky.

Max Bruch (1838–1920) byl německý hudební skladatel a dirigent, jehož hudba pokračuje v německém stylu hudebního romantismu a vyznačuje se tradiční strukturou

hudebních forem. Byl činný jako učitel hudby, skladatel a dirigent v mnoha německých městech. V době vrcholu své slávy byl po tři sezóny dirigentem Liverpool Philharmonic Society v Anglii. Od roku 1890 do konce své hudební činnosti vyučoval kompozici na berlínské konzervatoři. *Kol Nidrei* pro violoncello a orchestr je vedle *Houslového koncertu č. 1* nejčastěji uváděné skladatelovo dílo. Bruch dokončil dílo v Liverpoolu v roce 1880 a věnoval ho Robertu Hausmannovi, který ho i premiéroval. Jedná se o mimořádně hluboké a zvukomalebně krásné variace na téma židovské modlitby.

Pavel Verner – violoncello

Narozen 1963 v Praze. Pochází z rozvětvené hudební rodiny. Studoval na Pražské konzervatoři ve třídě prof. Pravoslava Sádla a na Akademii múzických umění u prof. Saši Večtomova a Stanislava Apolína. Byl koncertním mistrem orchestru Státní opery a členem České filharmonie. Od r. 1993 je členem kvarteta Apollon, které získalo četná ocenění a dodnes koncertuje v Čechách, po Evropě nebo v Japonsku.

Od r. 1998 je sbormistrem Svatotomášského sboru v Praze 1. Od r. 2002 je zástupcem koncertního mistra orchestru Národního divadla. Od r. 2007 vyučuje na Pražské konzervatoři, hru na violoncello, orchestrální party a komorní hru. Vystupuje též jako sólista např. s klavíristkou a cembalistkou B. Kürstenovou, nebo také s varhaníky L. Sítkovou, I. Chřibkovou, M. Trefnou, A. Brčákem, J. Kalfusem a V. Roubalem.

Linda Sítková – varhany

www.lindasitkova.cz

Pochází z Rožnova pod Radhoštěm. Varhany studovala na Pražské konzervatoři a později na AMU Praha ve třídě prof. Jana Hory. Od roku 2004 byla posluchačkou prestižní Hochschule für Musik und Darstellende Kunst ve Stuttgartu u vynikajícího norského varhaníka a pedagoga prof. Jona Laukvika. Linda Sítková je úspěšnou laureátkou mnoha domácích i zahraničních soutěží. Mimo jiné získala v roce 2009 na Mezinárodní varhanní soutěži v St. Albans jako jediný český účastník v historii soutěže od roku 1963 titul laureáta za 2. cenu v interpretaci.

V současné době pravidelně koncertuje u nás i v zahraničí, spolupracuje s našimi předními symfonickými i komorními tělesy a rovněž se intenzivně věnuje spolupráci s předními českými sólisty. Je varhanicí v kostele sv. Jana Nepomuckého na Skalce a věnuje se soukromé pedagogické činnosti.

Srdečně zveme 4. koncert Svatojánského varhanního cyklu: *neděle 22.9.2024 od 18:00*

Tanec a Job P. Ebena, účinkují J. Lössl, R. Kodetová - tanec, recitace, L. Sítková - varhany

Pořádá Bach-Collegium Praha, z.s. www.bachcollegium.cz info@bachcollegium.cz

Projekt je realizován s finanční podporou MČ Praha 2.

 MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

 Bach
Collegium
Praha

3. koncert

neděle 28. července 2024 v 18:00

účinkují:

Pavel Verner – violoncello

Linda Sítková – varhany